

Z tym sobrošluj člowjěcě:
Bohu niškó njěcěkaje.

Jan Korla Mróz. 1841.

279.

Són na Lubrni.

U zrudnej něhdy wutrobu
Džěšk na horu tam lubinsku,
Žobyšk kraj serbski wofla dat
A Serbow pady wopstakat.

Žobyšk we měje wopomnit
A w wutrobjesy přemyslit,
Kak by so Serbam pomhato,
Kak Serbowstwo by stanyto.

A zrudny přinidžěšk na horu
A slupiš so tam na skatu,
Hdžěž něhdy sedmjo kralojo
A Serbow wójaka w ož'ejjo.

Tak jara zrudnje sedž'astku
A mpej sobu sej radž'astku,
Kak by so mocnyh Němcow jwiah
Haj najruššo nož tamat.

Wšě kwešči ryenje nič'astku,
So plaišči k rybnu z behastku,
A wšě kwešči k wještole lubožne,
U wutrobaso horjese.